

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΙΑΣ

ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

ΠΟΥ ΒΑΣΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

«ΒΟΗΘΕΙΑ!»

Τάξεις: Γ', Δ', Ε', ΣΤ'

Σύνταξη υλικού: Άντρη Αντωνίου

ΞΕΚΙΝΩΝΤΑΣ

Εξώφυλλο

- Ζητάμε από τα παιδιά να κάνουν υποθέσεις για τη σχέση που μπορεί να έχουν τα δύο παιδιά που απεικονίζονται στο εξώφυλλο. Αφού κάνουν τις υποθέσεις τους, τα ενημερώνουμε πως τα δύο παιδιά είναι δίδυμα αδέρφια, είναι οι πρωταγωνιστές της ιστορίας και ονομάζονται Ιφιγένεια και Αλέξανδρος. Θα μπορούσαν επιπλέον να κάνουν περισσότερες υποθέσεις για τους δύο αυτούς πρωταγωνιστές ζωγραφίζοντάς τους ή γράφοντας τα ονόματά τους σε ένα φύλλο χαρτί και γύρω από αυτά να γράψουν λέξεις και φράσεις που να περιγράφουν τον χαρακτήρα, τα ενδιαφέροντα, τα ελαττώματα, τα προτερήματά τους, τα όνειρά τους. Τελειώνοντας το βιβλίο κάθε παιδί μπορεί να ανατρέξει σε αυτά που έγραψε και να δει πόσο κοντά ήταν στις προβλέψεις του.
- Γιατί τα παιδιά κοιτάνε με το συγκεκριμένο ύφος το χαρτονόμισμα που κρατάνε στα χέρια τους; Θα μπορούσαμε να γράψουμε πάνω στον πίνακα μια πρόταση όπως: *Το χαρτονόμισμα των πέντε ευρώ που κρατούσαν ο Αλέξανδρος και η Ιφιγένεια... ή Τα δύο παιδιά με έκπληξη είδαν... κ.λπ.* Ύστερα δίνουμε σε κάθε παιδί της τάξης ένα κομμάτι χαρτί και τους ζητάμε να επεκτείνουν την πρόταση με τον πιο πρωτότυπο τρόπο που μπορούν να σκεφτούν. Στη συνέχεια τα χαρτιά με τις προτάσεις μπαίνουν μέσα σε ένα κουτί και κάθε παιδί επιλέγει στην τύχη ένα από τα χαρτιά. Όσο πιο γρήγορα μπορεί πρέπει να διηγηθεί στους συμμαθητές του μια μίνι ιστορία η οποία να ξεκινά ή να καταλήγει στην πρόταση που είναι γραμμένη πάνω στο χαρτί που του έτυχε..
- Το τρίτο πρόσωπο του εξωφύλλου. Η κυρία με τα μικουτί στα μαλλιά. Τα παιδιά θα μπορούσαν να κάνουν υποθέσεις για το ποια μπορεί να είναι, τι σχέση έχει με τα δύο παιδιά, γιατί κοιτάει με τόσο έκπληκτο ύφος κ.λπ.

Ακόμα, θα μπορούσαμε να ζητήσουμε από τα παιδιά να ζωγραφίσουν τη συγκεκριμένη κυρία όταν θα έχει βγάλει τα μπικουτί από τα μαλλιά της!

- Τι θα μπορούσαν να συζητάνε οι τρεις αυτοί άνθρωποι; Τα παιδιά θα μπορούσαν να φτιάξουν σε ομάδες των τριών, παγωμένες εικόνες και κάθε που θα «ξεπαγώνουμε» μια ομάδα, τα τρία πρόσωπα να αντιδρούν με τα ανάλογα λόγια και κινήσεις. Εναλλακτικά, θα μπορούσαν να ζωγραφίσουν τα τρία πρόσωπα του εξωφύλλου και να φτιάξουν κόμικ με συννεφάκια με τις σκέψεις ή τα λόγια τους.
- Τα παιδιά γράφουν έναν κατάλογο με άλλα αντικείμενα που θα μπορούσαν να κρατάνε τα δύο αδέρφια και τα οποία θα μπορούσαν να τους έχουν προκαλέσει ανάλογη έκπληξη.

Π.χ. Ένα κόκκινο μήλο μέσα από το οποίο ξετρυπώνει ένα χοντρούλο σκουλήκι, Μια φάκα μέσα στην οποία αντί για ποντίκι είναι πιασμένη μια φούξια σαγιονάρα, Μια αφίσα που γράφει «ΚΑΤΑΖΗΤΕΙΤΑΙ» και έχει πάνω τη φωτογραφία του διευθυντή του σχολείου κ.λπ.

Εναλλακτικά, θα μπορούσαν να ζωγραφίσουν ξανά το εξώφυλλο διατηρώντας τα πρόσωπα σταθερά και αλλάζοντας το αντικείμενο που κρατάνε στα χέρια τους τα παιδιά.

Τίτλος

- Ζητάμε από τα παιδιά να βρουν περιπτώσεις στις οποίες χρησιμοποιούμε τη λέξη «βοήθεια». Επιπλέον, μπορούμε να τους ζητήσουμε να συμπληρώσουν την ακόλουθη πρόταση με διάφορους τρόπους: «Βοήθεια, φώναξε/ούρλιαξε/τσίριξε/στρίγγλισε/ζήτησε (ποιος;) την ώρα που (τι;)» Τα παιδιά προσπαθούν να βρουν πρωτότυπους τρόπους για να τη συμπληρώσουν, προφορικά ή γραπτά. Π.χ. *Βοήθεια, ούρλιαξε ο Αλέξης την ώρα που μια τεράστια χιονοστιβάδα κατηφόριζε το βουνό στο οποίο έκανε αμέριμνος σκι.* Ύστερα επιλέγουμε μία από τις προτάσεις και έχοντας την πρόταση αυτή ως την αρχική πρόταση της ιστορίας μας, διηγούμαστε μια ιστορία γύρω από την πρόταση αυτή (ατομικά, ομαδικά ή στην

ολομέλεια της τάξης). Ο δάσκαλος μπορεί να γράψει στον πίνακα και μερικές χρήσιμες λέξεις και φράσεις για να χρησιμοποιούν τα παιδιά καθώς ξετυλίγουν την ιστορία τους. Τέτοιες λέξεις και φράσεις είναι ενδεικτικά οι: *ύστερα, έπειτα, λίγο αργότερα, μετά από κάποια ώρα, στο ενδιάμεσο, σύντομα, ξαφνικά, δυστυχώς, ευτυχώς, ωστόσο, τελικά κ.λπ.*

Οπισθόφυλλο

- Ο δάσκαλος διαβάζει το σημείο της περίληψης στο οπισθόφυλλο όπου λέει: *Όμως... τι γράφει πάνω στο μοναδικό χαρτονόμισμά τους; Βλέπουν καλά; Ποιος μπορεί να έχει γράψει "ΒΟΗΘΕΙΑ" με μεγάλα κόκκινα γράμματα και γιατί; (Μπορούμε να παρουσιάσουμε και κάποια ανάλογη φωτογραφία).*

Μπορούμε ακόμα να γράψουμε στον πίνακα τα ακόλουθα πέντε ερωτήματα:

1. Ποιος έγραψε τη λέξη αυτή;
2. Πού ήταν όταν την έγραψε;
3. Πότε την έγραψε;
4. Γιατί την έγραψε;
5. Τι έγινε μετά που την έγραψε;

Απαντώντας τα 5 αυτά ερωτήματα, τα παιδιά έχουν ήδη έναν μικρό σκελετό για να δομήσουν την ιστορία τους.

- Θα μπορούσαμε ακόμα να εκτυπώσουμε έγχρωμη τη συγκεκριμένη φωτογραφία και να περιφερόμαστε ανάμεσα στα θρανία των παιδιών κρατώντας τη. Κάθε παιδί στο οποίο δίνουμε τη φωτογραφία θα πρέπει να αντιδράσει με λόγια και κινήσεις δείχνοντάς μας τον τρόπο που θα αντιδρούσε αν έπεφτε στα χέρια του ένα χαρτονόμισμα που θα είχε πάνω του γραμμένη τη λέξη αυτή.
- Επιπλέον, θα μπορούσαμε να παίξουμε ένα μικρό θεατρικό παιχνίδι με τα παιδιά ως εξής: Βάζουμε τα παιδιά να σταθούν το ένα πίσω από το άλλο σε τυχαία σειρά. Αυτός που στέκεται πρώτος κρατάει στα χέρια του την εικόνα με το χαρτονόμισμα. Κρατάμε ένα ντέφι και κάθε που χτυπάμε το ντέφι το παιδί που έχει σειρά ανεβαίνει στη «σκηνή» και λέει μια ατάκα. Κάθε παιδί θα πρέπει να φροντίσει η ατάκα που θα πει να έχει σχέση με τις ατάκες που προηγήθηκαν και να δημιουργεί τη συνέχεια μιας ιστορίας.

Π.χ. Παιδί 1 με χαρτονόμισμα: Αν είναι δυνατόν! Ο περιπτεράς μου έδωσε ρέστα αυτό το χαρτονόμισμα πριν λίγο που πήγα να αγοράσω εφημερίδα.

Παιδί 2: Και γιατί εκπλήσσεσαι; Σου έδωσε λιγότερα λεφτά από όσα έπρεπε;

Παιδί 3: Κοίτα, κοίτα! Κοίτα τι γράφει το χαρτονόμισμα πάνω. Γι' αυτό εκπλήσσεται ο άνθρωπος κ.λπ.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΓΩΜΕΝΕΣ ΛΕΜΟΝΑΔΕΣ

- Ο Αλέξανδρος και η Ιφιγένεια επιθυμούν όσο τίποτα να αποκτήσουν ένα ποδήλατο. Οι γονείς τους όμως δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να τους το αγοράσουν. Γι' αυτό βρίσκουν τον δικό τους τρόπο να μαζέψουν χρήματα. Διαβάζουμε στο κεφάλαιο αυτό πως: *Χρειάστηκε πολλή συζήτηση και απόρριψη ιδεών μέχρι να συμφωνήσουν σε αυτό που εκείνη τη στιγμή γινόταν πραγματικότητα στο πεζοδρόμιο μπροστά από την καγκελόπορτα του σπιτιού τους.* Τα παιδιά κάνουν υποθέσεις σχετικά με το ποιες ιδέες άραγε να απέρριψαν οι ήρωες μέχρι να καταλήξουν στην ιδέα που έκαναν εν τέλει πράξη (όλα είναι υποθετικά, στο βιβλίο δε δίνεται απάντηση). Τα παιδιά μπορούν να φτιάξουν έναν πίνακα στο τετράδιό τους και όταν τον ολοκληρώσουν ίσως θα μπορούσαν να βάλουν την ιδέα που τελικά επιλέχθηκε από τον Αλέξανδρο και την Ιφιγένεια μέσα σε κόκκινο πλαίσιο ή με κάποιο άλλο τρόπο να δείξουν ποια ήταν η ιδέα που επιλέχθηκε εν τέλει.

Π.χ. ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΖΕΨΟΥΜΕ ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΑΓΟΡΑ ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ

1) Να φτιάχνουμε και να πουλάμε σπιτικά μπισκότα με κομματάκια σοκολάτας στους συγγενείς μας.

2) Να ποτίζουμε τους κήπους των γειτονικών σπιτιών.

3) Να βγάζουμε τους σκύλους των γειτόνων μας πρωί και βράδυ για πιπί.

κ.λπ.

- Βέβαια οι καλές ιδέες μένουν απλά ιδέες αν οι γονείς σου δε συμφωνήσουν μαζί σου. Τα παιδιά θα μπορούσαν να χωριστούν σε ομάδες των τεσσάρων (Ιφιγένεια, Αλέξανδρος, μαμά, μπαμπάς) και, αφού τους δοθεί χρόνος να προετοιμαστούν, να παρουσιάσουν έναν διάλογο στην τάξη με θέμα: *Πώς τα δίδυμα έπεισαν τους γονείς τους να τους επιτρέψουν να κάνουν την ιδέα τους πραγματικότητα;* Εναλλακτικά, θα μπορούσε να δοθεί οδηγία σε

κάποιες ομάδες να κατευθύνουν τον διάλογό τους με τέτοιο τρόπο ώστε οι γονείς να βρουν τελικά καλή την ιδέα των παιδιών και σε κάποιες άλλες ομάδες να κατευθύνουν τον διάλογό τους με τέτοιο τρόπο ώστε οι γονείς να μη βρουν τελικά καλή την ιδέα των παιδιών.

- Ας υποθέσουμε πως η Ιφιγένεια και ο Αλέξανδρος, πριν από εκείνο το Σάββατο που ξεκίνησαν να πουλούν τις λεμονάδες τους στη γειτονιά, είχαν φτιάξει μια διαφημιστική αφίσα και την κόλλησαν στα δέντρα της γειτονιάς τους για να ενημερώσουν τους γείτονές τους για την «επιχείρησή τους». Τα παιδιά μπορούν να φτιάξουν τη διαφημιστική αφίσα, αφού βρουν τρόπους για να την κάνουν όσο πιο ελκυστική και έξυπνη γίνεται.
- Περιμένοντας απογοητευμένη τον πρώτο πελάτη, η Ιφιγένεια λέει: *«Μα εγώ το φανταζόμουν πολύ διαφορετικά»[...]. «Πίστευα πως δε θα προλαβαίναμε να εξυπηρετούμε την πελατεία μας και θα χρειαζόταν να στέκονται στην ουρά και να ξεφυσάνε με ανυπομονησία μέχρι να έρθει η σειρά τους».* Τι θα μουρμούριζαν άραγε οι πελάτες στην ουρά; Το κάθε παιδί σκέφτεται την πιο πρωτότυπη ατάκα που θα έλεγε αν περίμενε ένα ζεστό πρωί του Ιούνη στην ουρά για να αγοράσει ένα ποτήρι δροσερή λεμονάδα από την Ιφιγένεια και τον Αλέξανδρο. Ύστερα όλη η τάξη μπαίνει στη γραμμή και ο ένας μετά τον άλλο και φτάνοντας στην κορυφή της γραμμής λένε την ατάκα τους. Αν ο δάσκαλος θέλει να κάνει τη δραστηριότητα λίγο πιο ενδιαφέρουσα, θα μπορούσε να ετοιμάσει λεμονάδα σε άσπρα κυπελάκια και να κερνά το κάθε παιδί που έρχεται η σειρά του να πει την ατάκα του.

Εναλλακτικά, τα παιδιά θα μπορούσαν να ζωγραφίσουν απλές ανθρώπινες φιγούρες που περιμένουν στην ουρά και πάνω από το κεφάλι του καθενός να βάλουν σε συννεφάκια τα λόγια ή τις σκέψεις του.

- Ο Αλέξανδρος απ' ό,τι φαίνεται δεν θα κάνει καριέρα υπαίθριου μικροπωλητή. Γιατί ακούς εκεί τι τρόπο βρήκε να διαλαλήσει το εμπόρευσμά του: *«Περάστε κόσμε, περάστε. Εδώ οι καλύτερες λεμονάδες. Τόσο παγωμένες όσο χρειάζεται για να σας πονέσουν αυτομάτως τα λαιμά σας. Για περάστε, για περάστε».*

Τα παιδιά συμπληρώνουν πρώτα έναν κατάλογο με εμπορεύματα που θα μπορούσε να πουλάει ένας υπαίθριος μικροπωλητής: π.χ. κάστανα, ποπ-κορν, μαλλί της γριάς, καλαμπόκι, παγωτά, μιχλιμπίδια κ.λπ. Ύστερα παίρνουν ένα ένα τα εμπορεύματα και γράφουν για το καθένα τον τρόπο με τον οποίο θα διαλαλούσε ένας όχι και τόσο πετυχημένος μικροπωλητής το συγκεκριμένο εμπόρευμα. Πχ. Μικροπωλητής μαλλιού της γριάς: Περάστε κόσμε, περάστε. Εδώ το καλύτερο μαλλί της γριάς. Τόσο ζαχαρένιο όσο χρειάζεται για να σαπίσει αυτομάτως η μισή σας μασέλα. Για περάστε, για περάστε.

- Αχ, αυτή η κυρία Διοτίμα που όλο ζουλάει τα μάγουλα των διδύμων και όλο τους μιλάει λες και είναι πέντε χρονών! Κι ας ετοιμάζονται όπως μαθαίνουμε στο κεφάλαιο αυτό σε λίγες μέρες να σβήσουν την τούρτα των ενάτων γενεθλίων τους. Τα παιδιά καλούνται ατομικά ή ομαδικά να ετοιμάσουν έναν μικρό μονόλογο που θα μπορούσε να βγει από το στόμα της κυρίας Διοτίμας (και ο οποίος να ταιριάζει στην προσωπικότητά της με βάση τα όσα έχουμε ως τώρα διαβάσει στο βιβλίο) στο πάρτι γενεθλίων των διδύμων. (Την ώρα που φτάνει στο πάρτι ή την ώρα που τους δίνει το δώρο τους ή λίγο πριν σβήσουν τα κεράκια τους ή αφού σβήσουν τα κεράκια τους ή την ώρα που την κερνάνε τούρτα κ.λπ.). Κάθε παιδί/ζευγάρι/ομάδα μπορεί να επιλέξει τη χρονική στιγμή που προτιμά ή να δοθεί σε κάθε παιδί/ζευγάρι/ομάδα μια διαφορετική χρονική στιγμή.
- Τι να έκανε η κυρία Διοτίμα δέκα κυπελλάκια λεμονάδα άραγε; Τα παιδιά κάνουν προφορικά υποθέσεις ή συμπληρώνουν ένα πίνακα που θα μπορούσε να αναφέρεται στην κυρία Διοτίμα ή να είναι πιο γενικευμένος. Π.χ. *Τι μπορείς να κάνεις δέκα κυπελλάκια λεμονάδα: α) Να τα βάλεις στο ψυγείο και να πίνεις ένα κάθε δύο ώρες. β) Να καλέσεις τους φίλους σου και να κάνεις πάρτι λεμονάδα κ.λπ.*
- Η Ιφιγένεια στο κεφάλαιο αυτό λέει: «*Η κυρία Διοτίμα μάς έκανε καλό ποδαρικό*». Εξηγούμε τη φράση στα παιδιά, αν δεν ξέρουν τι σημαίνει. Ύστερα αλλάζουμε λιγάκι τα γεγονότα. Υποθέτουμε πως η κυρία Διοτίμα ήταν κατσικοπόδαρη αντί γουρλού. Πώς θα εξελισσόταν η μέρα των

διδύμων; Τα παιδιά επινοούν προφορικά ή γραπτά, ομαδικά ή γραπτά την εναλλακτική αυτή εξέλιξη της ιστορίας. Θα μπορούσαν να ξεκινήσουν κάπως έτσι: *«Μόλις η κυρία Διοτίμα απομακρύνθηκε από το τραπέζι των διδύμων, σηκώθηκε ένας ξαφνικός δυνατός αέρας και σκόρπισε τα κυπελλάκια τους στον δρόμο. Η λεμονάδα...»*

- Τα παιδιά μπορούν να χωριστούν σε ομάδες και κάθε ομάδα να αναλάβει μια διαφορετική σκηνή του κεφαλαίου που θα τους δοθεί από τον δάσκαλο για να την παρουσιάσουν στην τάξη με παντομίμα και τα υπόλοιπα παιδιά να ανακαλύψουν για ποια σκηνή πρόκειται.
- Τα παιδιά βρίσκουν λέξεις που να ομοιοκαταληκτούν με τη λέξη *λεμονάδα* και μετά γράφουν ένα αστείο ή σοβαρό ή θυμωμένο ή οποιουδήποτε είδους ποίημα για τη λεμονάδα ή και για κάποιο άλλο θέμα αν προτιμούν. Πιθανές λέξεις: *αγριάδα, αμοιβάδα, αποφράδα, αγελάδα, αμαξάδα, αχιβάδα, εβδομάδα, βυσσινάδα, γενειάδα, δωδεκάδα, εξυπνάδα, καμινάδα, μαντινάδα, μαρμελάδα, νοστιμάδα, πονηράδα, σαπουνάδα, φρονιμάδα, χαραμάδα κ.λπ.*
- Τα παιδιά μπορούν να φέρουν από το σπίτι τους συνταγές για σπιτική λεμονάδα και αν υπάρχει χρόνος και διάθεση να φτιάξουν στο σχολείο με τη βοήθεια του δασκάλου τους. Μια άλλη ιδέα είναι, αν συμφωνήσει και ο διευθυντής του σχολείου, τα παιδιά να φτιάξουν σπιτική λεμονάδα σε μεγαλύτερη ποσότητα για να πουλήσουν στα υπόλοιπα παιδιά του σχολείου στο διάλειμμα, δίνοντας τα χρήματα που θα μαζέψουν για κάποιο καλό σκοπό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΒΟΗΘΕΙΑ!

- «Έσκαγε ο τζίτζικας σήμερα, ο κόσμος χρειαζόταν κάτι να δροσιστεί», διαβάζουμε στο κεφάλαιο αυτό. Μήπως θα παιδιά θα μπορούσαν να σκαρώσουν ένα παραμύθι (άσχετο με την ιστορία που διαβάζουμε) με τίτλο: «Ο τζίτζικας που έσκασε από τη ζέστη». Το ρήμα έσκασε θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί κυριολεκτικά ή μεταφορικά.
- «Η κυρία Διοτίμα πρέπει να είχε κορακιάσει πάντως», είπε ο Αλέξανδρος στο κεφάλαιο αυτό. Τα παιδιά θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν τη λέξη κορακιάζω προφορικά μέσα σε διάφορες προτάσεις (σε οποιοδήποτε χρόνο, πρόσωπο και αριθμό). Ύστερα, θα μπορούσε να επιλεγθεί μία από τις προτάσεις που ειπώθηκαν και να γραφτεί πάνω στον πίνακα. Η πρόταση αυτή ορίζεται ως η αφετηρία μιας ιστορίας. Τα παιδιά αλυσιδωτά αφηγούνται την ιστορία, πρόταση πρόταση. Π.χ. Πρόταση αφετηρία: Κοράκιασα από τη δίψα ώσπου να φτάσω στο σπίτι της γιαγιάς μου. Παιδί 1: Χτύπησα την πόρτα, αλλά δεν έπαιρνα απάντηση. Παιδί 2: Περιέργο σκέφτηκα, η γιαγιά μου είναι πάντα σπίτι. Παιδί 3: κ.λπ.
- Στη κεφάλαιο αυτό ο πατέρας των παιδιών λέει πως κάποτε σε ένα χαρτονόμισμα των δέκα ευρώ είχε διαβάσει τη φράση: «Βασούλα, παντρέψου με. Θα σε έχω βασίλισσα. Ο Τάκης σου». Ας υποθέσουμε πως το σημείο αυτό είναι η μέση μιας ιστορίας. Καλούμε τα παιδιά ατομικά ή ομαδικά να γράψουν ιδέες που θα μπορούσαν να μπου στην αρχή της ιστορίας, πριν από τη συγκεκριμένη πρόταση και ιδέες που θα μπορούσαν να μπου στο τέλος της ιστορίας, μετά τη συγκεκριμένη πρόταση. Π.χ. Πριν: ο Τάκης και η Βασούλα έμεναν στην ίδια γειτονιά, έγιναν φίλοι και έκαναν παρέα, η σπεσιαλιτέ του Τάκη ήταν το λεμονάτο κοτόπουλο, η Βασούλα ήταν χορτοφάγος, ο Τάκης ήθελε να βρει έναν πρωτότυπο τρόπο να της πει πως την αγαπά κ.λπ. Μετά: η Βασούλα πήρε το χαρτονόμισμα και το έβαλε στην τσάντα της, ο Τάκης αναποδογύρισε δήθεν κατά λάθος την τσάντα της, η Βασούλα έβαλε μια ταινία να δουν, ο Τάκης πήγε να φτιάξει ποπ κορν κ.λπ.

Με βάση τις σημειώσεις του κάθε παιδί ή κάθε ομάδα φτιάχνει προφορικά ή γραπτά την ιστορία της.

- Τι να συζητήσαν οι γονείς την ώρα που τα δίδυμα πήγαν για ύπνο. Τα παιδιά σε ζευγάρια ετοιμάζουν διαλόγους και τους παρουσιάζουν στους συμμαθητές τους.
- Μετά τις συνταρακτικές εξελίξεις, όπως είναι λογικό, τα δύο παιδιά έβλεπαν κωμικοτραγικούς εφιάλτες το βράδυ στον ύπνο τους. Η τάξη θα μπορούσε να χωριστεί σε ομάδες. Κάποιες ομάδες να παρουσιάσουν θεατρικά τον εφιάλτη της Ιφιγένειας (πρόσωπα: κυρία Διοτίμα και κακοποιοί) και κάποιες ομάδες να παρουσιάσουν θεατρικά τον εφιάλτη του Αλέξανδρου (πρόσωπα: κυρία Διοτίμα και κακοποιοί). Δίνεται χρόνος στις ομάδες να προετοιμαστούν. Κάθε παιδί πρέπει να έχει έτοιμη τουλάχιστον μια ατάκα ανάλογη με τον ρόλο του. Στη συνέχεια παρουσιάζουν τους εφιάλτες στην τάξη. *«Αν υπάρχει χρόνος διαθέσιμος, θα μπορούσαμε να ζητήσουμε από τα παιδιά αντί να προετοιμαστούν προφορικά, σε συνεργασία με την ομάδα τους να γράψουν ένα μικρό σενάριο για τον εφιάλτη που τους ανατέθηκε και ύστερα να τον παρουσιάσουν.*
- Καλούμε τα παιδιά να σκεφτούν περισσότερες ιδέες για εφιάλτες που θα μπορούσαν να έχουν δει τα παιδιά εκείνο το βράδυ. Τίθεται ο εξής περιορισμός: στον εφιάλτη να περιλαμβάνεται η λέξη λεμονάδα. Τα παιδιά μπορούν να αναπτύξουν τον κάθε εφιάλτη μέσα σε μια παράγραφο. *Π.χ. Η κυρία Διοτίμα είδε εφιάλτη πως πήγε στο σουπερμάρκετ να αγοράσει λεμονάδα. Την ώρα που έπιανε τη λεμονάδα από το ράφι για να τη βάλει στο καρότσι της, η λεμονάδα χύθηκε στο πάτωμα. Όλοι οι πελάτες που περνούσαν από εκεί έβλεπαν τη κίτρινη λιμνούλα που είχε σχηματιστεί κάτω από τα πόδια της και χαχάνιζαν. Τα μάγουλα της κυρίας Διοτίμας είχαν πάρει φωτιά. Πίστευε πως όλοι θα νόμιζαν πως είχε κατουρηθεί.*
- Όταν δεν κοιμόμαστε, κάποιες φορές μετράμε *προβατάκια*. Ξεκινάμε μια ιστορία με αυτό το θέμα. Τα παιδιά στη συνέχεια με τη σειρά καλούνται πρόταση πρόταση να συνεχίσουν την ιστορία, έχοντας όμως υπόψη τον εξής περιορισμό. Θα πρέπει να ξεκινούν την πρότασή τους με την τελευταία λέξη

του προηγούμενου παιδιού (εξαιρούνται τα άρθρα και επίσης επιτρέπονται αλλαγές σε αριθμό, γένος, χρόνο ρήματος κ.λπ.). Π.χ. Δάσκαλος: *Ο Μίλτος δεν μπορούσε να κοιμηθεί κι ας μέτρησε 425 προβατάκια εκείνο το βράδυ.* Πρώτο παιδί: *Το βράδυ δεν ήταν η αγαπημένη του ώρα.* Δεύτερο παιδί: *Ωρες ώρες σκεφτόταν πως θα ήταν πολύ πιο ευτυχισμένος αν δεν ήταν αναγκασμένος να κοιμάται.* Τρίτο παιδί: *Κοιμούνταν κι ονειρεύονταν τέτοια ώρα όλοι οι υπόλοιποι στο σπίτι.* Τέταρτο παιδί κ.λπ.

- Άραγε είδαν με τον ίδιο τρόπο τις εξελίξεις της ημέρας τους τα δίδυμα αδέρφια. Οι μαθητές θα μπορούσαν να γράψουν μια μικρή ανάρτηση του κάθε παιδιού χωριστά στο ημερολόγιό του το συγκεκριμένο βράδυ, γράφοντας τις εξελίξεις της μέρας/βραδιάς με λίγα λόγια. Αυτό που θα πρέπει να προσέξουν είναι τα δύο κείμενά τους να μη μοιάζουν, για να γίνεται εύκολα αντιληπτό από κάποιον που θα διαβάσει τις δύο αναρτήσεις πως έχουν γραφτεί από δύο διαφορετικά παιδιά. Ίσως θα ήταν βοηθητικό πριν επιχειρήσουμε αυτή τη δραστηριότητα να εντοπίσουμε στο πρώτο και δεύτερο κεφάλαιο πληροφορίες για τον χαρακτήρα και την προσωπικότητα του κάθε παιδιού. Επίσης, θα ήταν βοηθητικό αν, προτού αρχίσουν τα παιδιά να γράφουν, ζητήσουμε από κάποιους μαθητές να δοκιμάσουν να αφηγηθούν μέρος της ιστορίας σε πρώτο πρόσωπο (το βιβλίο είναι γραμμένο σε τρίτο πρόσωπο) υποδυόμενοι τη μια φορά την Ιφιγένεια και την άλλη τον Αλέξανδρο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΔΙΑΣΩΣΗΣ

- Καλούμε τα παιδιά να συμπληρώσουν τον τίτλο με διάφορους τρόπους, συμπληρώνοντας το πού. Π.χ. *Αποστολή διάσωσης στον Αμαζόνιο, Αποστολή διάσωσης στον Βόρειο Πόλο, Αποστολή διάσωσης στο σχολείο, Αποστολή διάσωσης στο κομμωτήριο κ.λπ.* Ύστερα επιλέγεται ένας από τους τίτλους και στην ολομέλεια της τάξης, τα παιδιά διηγούνται αλυσιδωτά (πρόταση πρόταση) μια ιστορία ή το κάθε παιδί επιλέγει τον τίτλο που του άρεσε περισσότερο και διηγείται ή γράφει τη δική του μικρή ιστορία.
- «Μήπως ειδικά στο υπόγειό σας υπάρχει κάτι που σας τρομάζει;» είχε ρωτήσει ο Αλέξανδρος την κυρία Διοτίμα. Τα υπόγεια για κάποιον περίεργο λόγο έχουν συνδεθεί στο μυαλό μας με τρομακτικές μυστηριώδεις ιστορίες. Χμ... Να μια ευκαιρία να επινοήσουν τα παιδιά μια τρομακτική ιστορία για ένα υπόγειο. Θα μπορούσαμε να γράψουμε στον πίνακα τα ακόλουθα ερωτήματα: *Πού βρισκόταν το υπόγειο; Σε ποιον άνηκε; Ποιος το φοβόταν και γιατί; Πώς αντιδρούσε κάθε φορά που κατέβαινε εκεί πέρα; Τι τρομακτικό συνέβη εκεί μέσα μία μέρα; Ποιος ήρθε για να βοηθήσει; Τι έγινε στο τέλος;* Τα παιδιά ατομικά ή ομαδικά απαντάνε στα ερωτήματα αυτά και στη συνέχεια με βάση τις απαντήσεις που έδωσαν χτίζουν την ιστορία τους. Ποια ιστορία άραγε θα προκαλέσει τις μεγαλύτερες ανατριχίλες;
- Αφού η κυρία Διοτίμα ξετύλιξε τα μικουτί από το κεφάλι της, διαβάζουμε στο κεφάλαιο αυτό, *τα μαλλιά της έμοιαζαν να έχουν την κόμμωση έχω-βάλει-όλα-τα-δάχτυλά-μου-κατευθείαν-στην-πρίζα*. Καλούμε τα παιδιά να περιγράψουν διάφορες κομμώσεις με ανάλογο τρόπο: Π.χ. Καρφάκια: μόλις-έχω-δει-φάντασμα-πίσω-από-την-κουρτίνα, Μπούκλες: βαριόμουν-και-γι'-αυτό-στριφογύριζα-για-ώρες-τα-μαλλιά-μου-γύρω-από-το-δάχτυλο κ.λπ.
- Στο κεφάλαιο αυτό τα παιδιά αναρωτιούνται αν οι εγκληματίες είχαν κάνει *πλύση εγκεφάλου* στην κυρία Διοτίμα και γι' αυτό δεν μπορούσε να σκεφτεί λογικά. Αφού εξηγήσουμε στα παιδιά τι σημαίνει η φράση πλύση εγκεφάλου: *η εμφύτευση νέων ιδεών και αντιλήψεων στον νου κάποιου*

ατόμου μέσω της συστηματικής προπαγάνδας, τα καλούμε να σκεφτούν τι θα μπορούσαν να λένε και να κάνουν αν ήθελαν να κάνουν πλύση εγκεφάλου σε κάποιον, π.χ. για να λατρέψει το τυρί, για να αντιπαθήσει το καλοκαίρι κ.λπ.

- Καλούμε τα παιδιά να συμπληρώσουν έναν κατάλογο με τις διάφορες παλιατζούρες που φαντάζονται ότι ήταν στοιβαγμένες στο υπόγειο της κυρίας Διοτίμας.
- Τα παιδιά σε ζευγάρια παρουσιάζουν έναν μικρό διάλογο που να δείχνει την αντίδραση των γονιών των διδύμων αφού τα παιδιά τους τους πήραν τηλέφωνο από το σπίτι της κυρίας Διοτίμας για να τους ανακοινώσουν αυτό που είχαν να τους ανακοινώσουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: Ο ΕΠΟΜΕΝΟΣ ΚΡΙΚΟΣ

- Τα δίδυμα αδέρφια όπως μαθαίνουμε στο κεφάλαιο αυτό επέτρεψαν εν τέλει στην κυρία Διοτίμα να κρατήσει: την κουνιστή *πολυθρόνα*, το ξύλινο *μπαούλο* και τα λουλουδάτα της *φορέματα*. Μπορούμε να παίξουμε με αυτές τις τρεις λέξεις με διάφορους τρόπους:

α) Να ζητήσουμε από κάθε παιδί/ζευγάρι να γράψει σε ένα κομμάτι χαρτί μια πρόταση, την πιο πρωτότυπη που μπορεί να σκεφτεί, που να περιλαμβάνει τις τρεις αυτές λέξεις. Ύστερα τα χαρτιά μαζεύονται σε ένα κουτί και ανακατεύονται. Κάθε παιδί/ζευγάρι τραβάει ένα χαρτί στην τύχη και προσπαθεί να σκεφτεί μια μίνι ιστορία γύρω από την πρόταση που είναι γραμμένη στο χαρτί που του έλαχε και να την αφηγηθεί προφορικά στους συμμαθητές του.

β) Γράφουμε τρεις προτάσεις πάνω στον πίνακα, μία για κάθε λέξη.

Π.χ. 1. Το κλειδί του μπαούλου βρισκόταν πάνω στον πάγκο της κουζίνας.

2. Ανάμεσα στα μαξιλάρια της πολυθρόνας βρήκε το ασημένιο βραχιόλι.

3. Είχαν και τα τέσσερα φορέματα μακριά μανίκια.

Αυτό που έχουν να κάνουν τώρα τα παιδιά, ατομικά ή ομαδικά, είναι να διαλέξουν ποια από τις τρεις προτάσεις θα είναι η αρχή της ιστορίας τους, ποια η μέση και ποια το τέλος και έπειτα να γράψουν περισσότερες προτάσεις στα ενδιάμεσα των τριών αυτών προτάσεων με στόχο να βγει μια ολοκληρωμένη ιστορία στην οποία οι τρεις αυτές προτάσεις δε θα δείχνουν ασύνδετες μεταξύ τους.

- Η κυρία Διοτίμα, όπως μαθαίνουμε στο κεφάλαιο αυτό, διάβαζε το βιβλίο: «Πώς να σας ερωτευτεί ένας ιππότης». Καλούμε τα παιδιά να επινοήσουν τίτλους βιβλίων που πιθανόν να άρεσαν στην κυρία Διοτίμα με βάση όσα γνωρίζουμε για την προσωπικότητά της, π.χ. *Δεσποινίδες και ιππότες*, *150 τρόποι για να ζουλήξετε μάγουλα*, *Σκοτεινά υπόγεια* και *άλλες τρομακτικές ιστορίες κ.λπ.*

- Τι να συζητούσαν άραγε οι τρεις αυτοί άνθρωποι (Ιφιγένεια, Αλέξανδρος και κυρία Διοτίμα) την ώρα που βιάζαν από το σπίτι της κυρίας Διοτίμας προς το σπίτι του κύριου Αρίσταρχου; Τα παιδιά θα μπορούσαν να χωριστούν σε ομάδες των τριών και να δραματοποιήσουν τη σκηνή. Κάτι άλλο που μπορεί να γίνει είναι να ζωγραφίσουν τις τρεις αυτές φιγούρες και να γράψουν πάνω από το κεφάλι του καθενός σκέψεις που πιθανόν να περνούσαν εκείνη την ώρα από το μυαλό τους. Εναλλακτικά, θα μπορούσε να αναλάβει κάθε ομάδα/ζευγάρι ένα συγκεκριμένο άτομο και να γράψει όσες περισσότερες σκέψεις μπορεί για το συγκεκριμένο άτομο.
- Τα παιδιά θα μπορούσαν ακόμα να γράψουν σκέψεις που ίσως να πέρασαν από το μυαλό του κύριου Αρίσταρχου την ώρα που είδε τους τρεις αυτούς ανθρώπους κάτω από το μπαλκόνι του. Επιπλέον, θα μπορούσαν να αναδιηγηθούν την ιστορία, αλλάζοντας το σημείο που ο κύριος Αρίσταρχος τους ανοίγει για να ανέβουν επάνω. Αν αρνιόταν να τους ανοίξει, τι θα μπορούσαν να μηχανευτούν για να τον πείσουν;
- Τα παιδιά παρουσιάζουν με παντομίμα την αντίδραση της κυρίας Διοτίμας όταν ο κύριος Αρίσταρχος τη ρώτησε: «*Παρεμπιπτόντως, πώς σας φάνηκε το βιβλίο που σας πρότεινα χθες;*».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΣΙΡΟΠΙΑΣΤΑ

- Στο κεφάλαιο αυτό μαθαίνουμε πως το βιβλιοπωλείο του κύριου Αρίσταρχου ήταν ο παράδεισος για κάθε βιβλιοφάγο. Τι ωραία λέξη η λέξη βιβλιοφάγος! Τα παιδιά τη γράφουν στο τετράδιό τους και μετά επινοούν λέξεις που να έχουν ένα συνθετικό τη λέξη βιβλίο και επιχειρούν να γράψουν τον ορισμό τους: Π.χ. Βιβλιόγατος: γάτος που αρέσκεται να αράζει πάνω σε στοίβες με βιβλία. Καρπουζοβιβλίο: Βιβλίο που διαβάζεται το καλοκαίρι την ώρα που τρως ζουμερές φέτες καρπουζιού. Έπειτα γράφουν προτάσεις για κάποιες από τις σύνθετες λέξεις που επινόησαν. Π.χ. *Στα ράφια της βιβλιοθήκης μου βρήκα τρία καρπουζοβιβλία, αλλά ήταν χειμώνας και δεν υπήρχε πουθενά καρπούζι στο σπίτι για να μπορέσω να τα διαβάσω.* Και βέβαια από κάθε πρόταση θα μπορούσε άνετα να ξεπηδήσει και μια ιστορία!
- Στο κεφάλαιο αυτό διαβάζουμε πως: *Ο Βρασίδης ήταν συμμαθητής τους και ο μόνος κίνδυνος που μπορούσαν να σκεφτούν πως θα ήταν πιθανό να αντιμετωπίζει ήταν να φάει κάμποσα γιαούρτια στη μούρη μετά από όλες τις βλακείες και τις χαζομάρες που εκτόξευε καθημερινά στην τάξη.* Μπορούμε να ζητήσουμε από τα παιδιά να γράψουν πιθανές βλακείες και χαζομάρες που θα μπορούσε να κάνει ο Βρασίδης στην τάξη. Θα μπορούσαν αρχικά να γράψουν έναν κατάλογο και έπειτα να επιλέξουν μια από τις βλακείες του Βρασίδα και να γράψουν πάνω της έναν διάλογο μεταξύ του Βρασίδα και του δασκάλου του. Π.χ. *Πετάει σαΐτες στον δάσκαλο την ώρα που γράφει πάνω στον πίνακα.*

Ρωτάει κάθε πέντε λεπτά πότε θα βγουν διάλειμμα.

Σκεπάζεται με το μπουφάν του και ροχαλίζει.

Κρύβεται κάτω από το θρανίο και τρώει πατατάκια.
- Θα μπορούσαμε ακόμα να ζητήσουμε από τα παιδιά να γράψουν μια δικαιολογία με την οποία προσπάθησε κάποια φορά ο Βρασίδης να εξηγήσει στον δάσκαλό του γιατί δεν έφερε την εργασία του. Κι εφόσον πρόκειται για

τον Βρασίδα, η δικαιολογία που θα γράψουν θα πρέπει να είναι όσο πιο τραβηγμένη απ' τα μαλλιά γίνεται! Π.χ. «Την ώρα που έλυνα τις ασκήσεις των μαθηματικών μου, άκουσα έναν γάτο να νιαουρίζει έξω από την πόρτα μας. Η καρδιά μου έσπασε σε εκατό πενήντα κομμάτια. Άνοιξα την πόρτα και του είπα να μπει μέσα. Πήγα στην κουζίνα και πήρα το σαλάμι για να τον ταΐσω. Την ώρα που επέστρεφα, είδα κάτι απίστευτο! Ένα περιστέρι μπήκε στο σαλόνι μας και ο γάτος το κυνηγούσε και προσπαθούσε να το φάει. Το περιστέρι όμως ήταν πολύ γρήγορο και είχε δυνατά φτερά. Ο γάτος δεν κατάφερε να το αρπάξει, αλλά το περιστέρι κατάφερε να αρπάξει την εργασία μου και να την πάρει μαζί του. Μάλλον θα τη χρησιμοποιήσει για να χτίσει τη φωλιά του, άρα η εργασία μου δεν πήγε χαμένη, άρα νιώθω ανακούφιση».

Εναλλακτικά, τα παιδιά θα μπορούσαν να γράψουν κατάλογο με δικαιολογίες που λέει κατά καιρούς ο Βρασίδας στον δάσκαλό του όταν δεν έχει κάνει την κατ' οίκον εργασία του.

- Ένα παιδί παίρνει θέση στην «καυτή καρέκλα» της τάξης ως Βρασίδας και τα υπόλοιπα παιδιά τού θέτουν ερωτήσεις για τη ζωή του στο σχολείο και εκτός.
- Στο κεφάλαιο αυτό διαβάζουμε πως το τελευταίο πράγμα που ήθελε ο κύριος Αρίσταρχος ήταν να τον κυνηγάνε οι τύψεις για το οτιδήποτε. Αρχικά, εξηγούμε στα παιδιά τι σημαίνει η συγκεκριμένη φράση. Ύστερα, μπορούμε να τους ζητήσουμε να εξηγήσουν πώς φαντάζονται τις τύψεις, ζωγραφίζοντάς τες και γράφοντας μια μικρή παράγραφο που να τις περιγράφει. Π.χ. *Οι Τύψεις είναι ψιλόλιγνες νεαρές κυρίες, λιγάκι σομπ, με μακριά θαμμένα μαύρα νύχια, ντυμένες πάντοτε με σύνολα υψηλής ραπτικής. Τους αρέσει να κυνηγούν δύσμοιρους ανθρώπους που έχουν φταίξει κάπου και να τους βασανίζουν μπήγοντας τα μυτερά τους νύχια στα πλευρά τους. Τη στιγμή εκείνη τραγουδούν ταυτόχρονα όπερα εκφράζοντας με αυτό τον τρόπο τον θρίαμβό τους.*

Πληροφοριακά, θα μπορούσαμε να μιλήσουμε στα παιδιά και για τις Ερινύες στις οποίες πίστευαν οι αρχαίοι Έλληνες (στο διαδίκτυο υπάρχει αρκετό υλικό για το θέμα). Επιπλέον, θα μπορούσαν τα παιδιά να γράψουν και να δραματοποιήσουν στην τάξη έναν διάλογο μεταξύ των Τύψεων και του κυρίου Αρίσταρχου στην περίπτωση που αποφάσιζε να μη βοηθήσει τον Βρασίδα. Εναλλακτικά, θα μπορούσαν να γράψουν και να δραματοποιήσουν έναν διάλογο μεταξύ των Τύψεων και οποιουδήποτε ατόμου για ένα άλλο θέμα στο οποίο έχει φταίξει (άσχετο με την ιστορία του βιβλίου).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: ΒΩΥΘΗΑ

- Τα παιδιά χωρίζονται σε ομάδες των τεσσάρων (κυρία Διοτίμα, κύριος Αρίσταρχος, Ιφιγένεια, Αλέξανδρος) και φτιάχνουν μια παγωμένη εικόνα μπροστά από την πόρτα του σπιτιού του Βρασίδα. Μόλις ο δάσκαλος αγγίζει την κάθε ομάδα στον ώμο, ξεπαγώνει και με κινήσεις και λόγια παρουσιάζει το πώς φέρθηκαν εκείνη τη συγκεκριμένη στιγμή.
- Στο κεφάλαιο αυτό μαθαίνουμε πως ο Βρασίδας εκσφενδόνισε το αθλητικό του παπούτσι μέσα από το ανοιχτό παράθυρο. Γράφουμε στον πίνακα πέντε αριθμούς από το 1 ως το 5 και στο σημείο που βρίσκεται ο αριθμός 5 γράφουμε: *Ο Βρασίδας εκσφενδόνισε το αθλητικό του παπούτσι από το ανοιχτό παράθυρο.* Αυτό που καλούνται να κάνουν τώρα τα παιδιά είναι να διηγηθούν την ιστορία που φαντάζονται πως προηγήθηκε και οδήγησε στην πρόταση με τον αριθμό 5. Την ιστορία θα μπορούσαν να τη διηγηθούν με ανάδρομη πορεία. Δηλαδή, θα πουν πρώτα τι έγινε στον αριθμό 4, μετά στον 3 κ.λπ., φροντίζοντας όταν θα έχουν φτάσει στον αριθμό 1 να έχουν πια την αρχή της ιστορίας τους.
- Προφανώς το βιβλίο που πήρε δώρο ο κύριος Αρίσταρχος στον Βρασίδα δεν έγινε αποδεκτό με ιδιαίτερο ενθουσιασμό. Τι θα προτιμούσε άραγε ο Βρασίδας να του έφερναν; Τα παιδιά θα μπορούσαν να συμπληρώσουν έναν κατάλογο με δώρα που θα προτιμούσε να πάρει ο Βρασίδας σύμφωνα με όσα ξέρουμε για τον χαρακτήρα και τη συμπεριφορά του. Ύστερα θα μπορούσαμε να τους ζητήσουμε να κυκλώσουν π.χ. πέντε από τα δώρα αυτά και να φτιάξουν με τις πέντε αυτές λέξεις μια ιστορία που να μην έχει όμως καμία σχέση με την ιστορία που διαβάζουμε.
- Πώς είδε τα γεγονότα του τελευταίου κεφαλαίου η μαμά του Βρασίδα; Τα παιδιά αφηγούνται τα γεγονότα από την οπτική της, δηλαδή σε πρώτο πρόσωπο (το βιβλίο είναι γραμμένο σε τρίτο πρόσωπο). Θα μπορούσαν να αρχίσουν κάπως έτσι: *«Τον κυνηγούσα σε όλο το σπίτι να κάτσει να διαβάσει. Με κορόιδευε και έτρεχε από δωμάτιο σε δωμάτιο. Πότε*

επιτέλους θα βάλεις μυαλό; Πότε θα πάψεις να κάνεις τη μια χαζομάρα μετά την άλλη; στρίγγλιστα κάποια στιγμή. Μπήκα στο σαλόνι και αυτό που είδα...».

- Ο Βρασίδης αφηγείται τα γεγονότα που έγιναν στην τάξη του τη μέρα του διαγωνίσματος σε πρώτο πρόσωπο. Η διήγηση θα πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στο ύφος και την προσωπικότητα του Βρασίδα!
- Τι να σκέφτονταν τα έξι αυτά άτομα (κυρία Διοτίμα, κύριος Αρίσταρχος, Ιφιγένεια, Αλέξανδρος, Βρασίδης, κυρία Εριφύλλη) την ώρα που έτρωγαν παγωτό στον κήπο; Τα παιδιά θα μπορούσαν να τους ζωγραφίσουν και να φτιάξουν συννεφάκια πάνω από το κεφάλι του καθενός γράφοντας μέσα τις σκέψεις τους.
- Η εξέλιξη των γεγονότων έκανε τον Αλέξανδρο να νιώσει μια κάποια απογοήτευση. Από την άλλη η Ιφιγένεια το είδε διαφορετικά, όπως μαθαίνουμε στο τέλος του βιβλίου. Χωρίζουμε την τάξη σε δύο ομάδες και βάζουμε τη μια ομάδα να σταθεί απέναντι από την άλλη. Η μια ομάδα καλείται να υποστηρίξει την άποψη: *Ο Αλέξανδρος είχε δίκαιο που είδε αρνητικά την εξέλιξη των γεγονότων.* Η άλλη ομάδα καλείται να υποστηρίξει την άποψη: *Η Ιφιγένεια είχε δίκαιο που είδε θετικά την εξέλιξη των γεγονότων.* Δίνεται χρόνος στις δύο ομάδες να προετοιμαστούν. Περιφερόμαστε ανάμεσά τους και ακούμε τα επιχειρήματά τους.

ΕΜΒΑΘΥΝΣΗ

- Θα μπορούσαμε να φωτοτυπήσουμε χαρτονομίσματα των πέντε ευρώ και να δώσουμε ένα σε κάθε παιδί. Κάθε παιδί με κόκκινο χρώμα γράφει ένα μήνυμα πάνω στο χαρτονόμισμά του. Τα χαρτονομίσματα φυλάγονται μέσα σε ένα κουτί. Κάθε μέρα ή ανά τακτά χρονικά διαστήματα επιλέγουμε στην τύχη ένα από τα χαρτονομίσματα του κουτιού, διαβάζουμε το μήνυμα που είναι γραμμένο πάνω και όλη η τάξη μαζί συνεργαζόμαστε, σκαρφιζόμαστε και διηγούμαστε ιστορίες σχετικές με το εκάστοτε μήνυμα του χαρτονομίσματος (επίσης δραματοποιούμε θεατρικές σκηνές, φτιάχνουμε κόμικ, παγωμένες εικόνες, αστεία ποιήματα κ.λπ.).
- Τα παιδιά ζωγραφίζουν κάποιον ή κάποιους από τους χαρακτήρες της ιστορίας (ή γράφουν και διακοσμούν το όνομά του με μεγάλα κεφαλαία γράμματα) και γύρω από τη ζωγραφιά ή το όνομα γράφουν όσο περισσότερα επίθετα μπορούν να σκεφτούν που να περιγράφουν την εμφάνιση, τον χαρακτήρα και τη συμπεριφορά του. Ή γράφουν με σύντομες φράσεις τα πιο σημαντικά γεγονότα και τις πιο σημαντικές εμπειρίες που βίωσε ο χαρακτήρας αυτός στο βιβλίο.
- Τα παιδιά βρίσκουν εναλλακτικούς τίτλους για το βιβλίο, σχεδιάζουν εξώφυλλα και γράφουν κείμενο για το οπισθόφυλλο.
- Τα παιδιά γράφουν ερωτήσεις που θα ήθελαν να θέσουν σε κάποιον από τους χαρακτήρες της ιστορίας.
- Γράφουν με ποιον ήρωα ταυτίστηκαν και γιατί; Γράφουν ποιος χαρακτήρας είναι εντελώς διαφορετικός από εκείνους.
- Γράφουν σε ποια σκηνή της ιστορίας θα ήθελαν να βρεθούν και γιατί. Γράφουν πώς θα συμπεριφέρονταν.
- Τα παιδιά εξηγούν τι θα ήθελαν να αλλάξουν στην ιστορία και γιατί.
- Τα παιδιά γράφουν πώς φαντάζονται ότι εξελίχθηκε η ζωή κάθε χαρακτήρα στο βιβλίο σε ένα ή περισσότερα χρόνια.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ «ΒΟΗΘΕΙΑ!»

- Η συγγραφέας είναι λάτρης των ιστοριών μυστηρίου. Όταν ήταν παιδί, διάβαζε με μανία τα βιβλία της Ένιντ Μπλάιτον. Διαβάζει αμέτρητες ιστορίες μυστηρίου -για παιδιά και ενήλικες- ως σήμερα.
- Έσπαγε τέσσερις ολόκληρους μήνες το κεφάλι της να βρει κατάλληλη ιδέα για να γράψει μια ιστορία μυστηρίου για να την υποβάλει στον διαγωνισμό της Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς του 2016 στην κατηγορία «Ιστορία Μυστηρίου». Ένωθε μεγάλη απογοήτευση, γιατί δεν μπορούσε να σκεφτεί τίποτα πρωτότυπο.
- Ένα πρωί του Ιούνη, ύστερα από μια βόλτα δίπλα στη θάλασσα, η ιδέα - τσουπ- εμφανίστηκε στο μυαλό της, όχι ως απλή ιδέα αλλά ως ολοκληρωμένη ιστορία.
- Έγραψε την ιστορία μέσα σε τέσσερις μέρες. Τα δάχτυλά της πάνω στο πληκτρολόγιο έμοιαζαν με τα δάχτυλα πιανίστα την ώρα που εκτελεί με πάθος την αγαπημένη του μελωδία στο πιάνο.
- Υπέβαλε την ιστορία στο λογοτεχνικό διαγωνισμό της Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς του 2016 με το ψευδώνυμο «Ρώμη» που είναι η αγαπημένη της πόλη.
- Η ιστορία κέρδισε τελικά το Βραβείο Ιστορίας Μυστηρίου εκείνης της χρονιάς!
- Κάτι που χαροποίησε ιδιαίτερα τη συγγραφέα ήταν ότι στο δίπλωμα που της απένειμε η Γυναικεία Λογοτεχνική Συντροφιά, τη βραδιά της βράβευσης στην Αθήνα, ήταν γραμμένος ο χαρακτηρισμός «Άγκαθα Κρίστι των παιδιών»!
- Το βιβλίο εκδόθηκε στις 9.11.17 από τις Εκδόσεις Μεταίχμιο με εικονογράφο τον Στάθη Πετρόπουλο.
- Η ιστορία έχει έκταση 6.000 λέξεις. Συγχαρητήρια, λοιπόν! Αν διάβασες το βιβλίο, σημαίνει πως διάβασες 6.000 λέξεις!

Σημείωση προς εκπαιδευτικούς: Σε περίπτωση που έχετε διαβάσει με τους μαθητές σας το βιβλίο και τα παιδιά έχουν απορίες για το περιεχόμενο του βιβλίου ειδικότερα και τη συγγραφική διαδικασία γενικότερα, συγκεντρώστε τις και στείλτε τις στην ηλεκτρονική διεύθυνση: andriantoniou1@gmail.com Θα σας απαντήσω όσο πιο αναλυτικά μπορώ περιλαμβάνοντας στην απάντησή μου και σχετικές φωτογραφίες. Ευπρόσδεκτες είναι επίσης φωτογραφίες εργασιών που έχετε κάνει με τους μαθητές σας πάνω στο βιβλίο.